



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1418/2016
31.08.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у предмету предлагача С.А. из Н., против противника предлагача В.Г. из Н., са боравиштем у С., чији је пуномоћник С.Т., адвокат из С., уз учешће Републике Србије, Министарства правде Републике Србије, Сектор за међународну правну помоћ из Београда, ради издавања налога о враћању детета, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж 541/16 од 02.06.2016. године, у седници одржаној 31.08.2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Сомбору Гж 541/16 од 02.06.2016. године, као недозвољена.

Образложење

Решењем Вишег суда у Сомбору Гж 541/16 од 02.06.2016. године, одбијена је жалба противника предлагача и потврђено решење Основног суда у Сомбору РЗ 325/16 од 25.04.2016. године, којим је, ставом првим изреке, усвојен предлог предлагача од 31.12.2015. године за враћање малолетног Г.Ј., а ставом другим изреке, наложено је противнику предлагача да у року од 15 дана од дана правноснажности решења врати и преда предлагачу мал. Ј.Г., који се налази код противника предлагача на адреси: С., (Р. С.), под претњом принудног извршења.

Против правноснажног решења донетог у другом степену противник предлагача је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о ревизији противника предлагача на основу одредби члана 412. и 413., у вези члана 410. тачка 5. и члана 420. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Предлагач и противник предлагача су држављани Н. и родитељи мал. Ј.Г. који је рођен године у Н. и такође је држављанин Н.. Предлагач се 30.12.2015. године обратила Краљевском Министарству правде и јавне сигурности Н. као надлежном органу за поступање по Хашкој конвенцији о грађанско-правним аспектима међународне отмице деце, са захтевом за враћање мал. Ј.Г. који је без њене сагласности задржан од стране противника предлагача у Р.С., почев од 29.08.2015. године, а наведено Министарство Краљевине Н. је захтев предлагача проследио надлежном органу Републике Србије - Министарству правде – Сектору за међународну правну помоћ, као централном извршном органу Републике Србије, које је, даље, овај захтев проследило Основном суду у Сомбору као надлежном суду на даље поступање. Након спроведеног поступка Основни суд у Сомбору је 25.04.2016. године донео решење РЗ 325/16 којим је усвојио предлог предлагача од 31.12.2015. године за враћање мал. Ј.Г. и наложило противнику предлагача да мал. дете по правноснажности решења врати предлагачу. Жалба противника предлагача против решења РЗ 325/16 од 25.04.2016. године одбијена је решењем Вишег суда у Сомбору Гж 541/16 од 02.06.2016. године и истим решењем потврђено је решење Основног суда у Сомбору РЗ 325/16 од 25.04.2016. године.

Циљеви Конвенције о грађанско-правним аспектима међународне отмице деце (Сл.лист СФРЈ" међународни уговори бр. 7/91) у смислу члана 1. су: а) да обезбеди што хитнији повратак деце незаконито одведене или задржане у некој држави уговорници; б) да се права на старање и виђање са дететом по закону једне од држава уговорница стварно поштују у другој држави уговорници. Поступак за повратак детета који спроводе судови или управни органи је хитан (члан 11.став 1. Конвенције), а после шест недеља од дана покретања поступка лице из члана 11.став 2. Конвенције има право да тражи образложење због одлагања.

Одредбама члана 12.став 1. Конвенције, ако је дете незаконито одведено или задржано у смислу члана 3. Конвенције, а на дан почетка поступка пред судским или управним органом државе уговорнице у којој се дете налази је протекло мање од годину дана од дана незаконитог одвођења или задржавања детета, односни надлежни орган ће наложити хитан повратак детета. Према члану 19. Конвенције одлука на основу ове Конвенције у вези са повратком детета неће се сматрати мериторном по било ком питању у вези са правом на старање.

Како посебним прописима нису уређена правила поступка пред редовним судом за примену Конвенције о грађанско-правним аспектима међународне отмице деце, на основу одредаба члана 1.став 2. Закона о ванпарничном поступку, у поступку издавања налога за повратак детета примењују се опште одредбе Закона о ванпарничном поступку, јер се не ради о спору за заштиту повређеног или угроженог права, да би се непосредно могле применити одредбе Закона о парничном поступку, обзиром на одредбе члана 19. Конвенције која одређује правну природу налога о повратку детета, као немериторне одлуке.

Оцењујући дозвољеност ревизије противника предлагача против решења Вишег суда у Сомбору Гж 541/16 од 02.06.2016. године, у смислу члана 420. ЗПП, у вези члана 27. ЗВП, Врховни касациони суд је нашао да поступак издавања налога за повратак детета у смислу члана 3.и 14., у вези члана 19.наведене Конвенције по својој правној природи нема карактер мериторне одлуке о праву на старање, већ хитног извршног налога за повратак детета као привремене мере, одлуке посебне врсте, којом се поступак одлучивања о праву на старање о детету не завршава, па је утврдио да ревизија противника предлагача у овој ванпарничној ствари за издавање налога о повратку мал.детета није дозвољена.

Наводи ревизије противника предлагача да је ревизија дозвољена на основу члана 27.став 1. Закона о ванпарничном поступку нису основани. У спроведеном двостепеном поступку судови су испитали право на судску заштиту по Конвенцији о грађанско-правним аспектима међународне отмице деце, противнику предлагача је пружена могућност изјашњавања и доказивања, био је заступан од стране пуномоћника адвоката, а судови су уз учешће органа старатељства донели одлуку којом је предлог предлагача усвојен и наложено противнику предлагача враћање предлагачу мал.детета. Тако донете одлуке у складу су са садржином поднетог захтева и цитираним одредбама члана 19. Конвенције и немају карактер мериторне одлуке о праву на старање о детету, па зато ревизија противника предлагача није дозвољена.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци решења на основу члана 404. ЗПП, у вези чланова 27. и 30. ЗВП.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**